

ако ти прѣгрѣши, и седмь пѣти на день сѧ възвѣрне кѧмѧ тебе, и каже: Покаявамѧ сѧ, да мѧ простишь. И рѣкоха апостоли-ти Господѧ: придай ни вѣра. И Господь рече: Ако да имахте вѣра колкото зърно синапово, рекли быхте на тѣзи чѣрница: истѣргни сѧ, и насади сѧ въ море-то, и та бы вы посадила. И кой отъ васѧ ако имаратай да мѧ оре или да мѧ посе, цюмѧ си доде отъ нива-та, цѣ мѧ рече: мини, сѣдни да адешь? И не цѣ ли да мѧ рече: Приготи нѣщо да вечерамѧ, и стегни сѧ та ми шетай, дохѣтъ амѧ и пѣхѧ, и слѣдѧ това цѣ адешь и пѣшь ты? Дали цѣ благодарни на тогози ратаѧ зацѣто е свѣршилѧ каккѣто мѧ е было порѣчано? Не сѧ надѣхѧ. Така и вы, кога направите все цѣо ви е повелѣно, казѣвайте: Ный смыраби ничтожни; зацѣто направихѧмы това коѣто вѣхѧмы длѧжны да направимѧ.

Въ недѣла іе: по въздвиженіе;
отъ Лѣка, зачало 94.

Въ онова вѣмѧ, доде Исусѧ въ Іерихонѧ и заминѣваше си. И ето челоуѣкъ на имѧ Закхей, който бѣше началникѧ на митаритѧ, и той бѣ богатѧ. И ищѣше да види Исуса кой е; но не можаше отъ народа, зацѣто бѣше нисѧкъ на възрастъ. И завече сѧ на напрѣдѧ, та възлѣзе на една чѣрница за да го види; понеже прѣзъ него пѣтъ цѣше да мине. И като доде на това мѣсто, Исусѧ погледна, видѣ го, и рече мѧ: Зак-

хей, слѣзь скоро; зацѣто днесѧ трѣба да остана въ твоѧ-та кѣща. И привърза та слѣзе, и прѧа го съ радость. И като видѣха това сичѧки, помѧмраха и казѣвахѧ: чѣ при грѣшенѧ челоуѣкъ влѣзе да прѣсѣди. И Закхей застана и рече Господѧ: Господи, ето половина-та отъ имотѧ-тѧ си давамѧ на сиромасы-ты; и ако съмѧ обидѣлѧ нѣкого въ нѣщо съ клевета, въздавамѧ четверократно. Рече мѧ Исусѧ: Днесѧ стана спасеніе на този домѧ: зацѣто и той е сынѧ Авраамовѧ. Понеже Сынѧ челоуѣчесѧ доде да потѣрси и да спаси погынѧло-то.

Въ понедѣльникѧ на сі: недѣла,
отъ Марка, зачало 54.

Иа онова вѣмѧ, Първосвѣщенники-ти и старѣйшины ты іудейски проводихѧ до Исуса нѣкои отъ фарисей-ты и Иродіанитѧ, да го впримѧхѧ въ дѣма. И тѣ като додохѧ казѣвахѧ мѧ: Учителию, знаемѧ чѣ си истинскій, и не та е грыжа отъ никого; зацѣто не глѣдашь на лице на челоуѣцы-ты, но по истина пѣтъ-тѧ Божій учишь; право ли е да дадемѧ данѧ на Кесарѧ, или не? да дадемѧ ли, или да не дадемѧ? А той като позна лицемѣріе-то имѧ, рече имѧ: Зацѣо ма искѣшавате? донесете ми единѧ динарій да видѣхѧ. И тѣ мѧ донесоха. И казѣва имѧ: Чій е тойзи образѧ и надписѧ-тѧ? А тѣ мѧ рѣкоха: Кесаревѧ. И отговори Исусѧ и рече имѧ: отдайтѧ

Кесаревѧ-ты

